

6. søndag efter trinitatis 2018

Vi kender godt historien om kamelen og nåleøjet. Den er brugt i mange sammenhænge også uden for kirken, som noget, der er helt og aldeles umuligt – i hvert fald for mennesker. Men det bliver også lidt af en show-stopper, noget vore tanker hænger fast i, så vi ikke kommer videre. En kamel, der skal gennem et nåleøje, vores fantasi skal i sving med det billede – måske især her i det høje nord, hvor en del af os begynder at tænke i, hvad det er, der er forskellen på en kamel og en dromedar, hvordan er det nu lige en kamel overhovedet ser ud? Det er heller ikke nemt at få kamelen ind i sammenhængen med sytøj, og vi begynder automatisk at lave undtagelsesregler – hvad nu, hvis det var en meget stor nål? Og det var jo slet ikke meningen med Jesu eksempel.

Hovedpointen med denne lille fortælling om den rige mand er jo, at hvis vi lever for at være rige, for alle vore rare ting, som vi har samlet sammen gennem livet, så bliver der en hel masse andre ting vi ikke lever for. Andre menneskers ve og vel for eksempel. Vi må vælge, hvad vi vil bruge vores liv til, hvad vi vil koncentrere os om - os selv eller de andre. Ofte bliver svaret ”os selv”, det er også det, der sker i den unge mands tilfælde. Han kunne ikke bare gå ud af sit liv, forlade alt for Jesu skyld. Der var for meget at forlade. Og inden vi dømmes den unge mand for hårdt, så bør vi nok stille os selv det spørgsmål: Hvad ville vi selv gøre i samme situation? Ville vi straks sælge tv, sofagrupper og måske endda hele huset for at traske rundt som vandreprædikanter på landevejene? Nej, vel. Det er aldrig nemt at følge Jesus på den der helt fuldkomne måde.

Heldigvis så kan mindre også gøre det, det kan vi også lære af dagens tekst, for Jesus var jo egentlig meget godt tilfreds, hvis den unge mand bare overholdt budene, altså de ti bud, som Gud har givet os for at holde os på rette vej. Og så at han elsker sin næste som sig selv. Den unge mand sagde, at det gjorde han allerede, og Jesus siger ikke: Den må du længere ud på landet med, unge mand. Gå hjem og prøv lidt mere ihærdigt. Det siger han ikke. Jesus siger snarere noget i retning af: Okay, det er fint, alt i orden. Det er den unge mand, der insisterer. Der må være noget mere, han kan gøre. Og ja, der er altid noget mere vi kan gøre, men somme tider må vi også erkende, at vi ganske enkelt ikke er parate til at gøre dette ekstra. Den unge mand går bedrøvet bort. Skuffet – sikkert mere over sig selv end Jesu svar. For Jesus var jo parat til at lukke ham ind i inderkredsen af disciplene. Han stod med åbne arme – kom og følg mig. Tænk, at skulle vende sig om fra det og gå sin vej.

Den unge mand må have været en meget seriøst troende ung mand, hvis han med god samvittighed og uden at blinke kan sige, at han overholder alle Guds bud og elsker sin næste som sig selv. Eller også er han meget ung, for de fleste mennesker, som har været i verden et stykke tid, ved om sig selv, at det ligger lidt tungt med at få overholdt alle bud hele tiden. Bibelen er da også fyldt med personer, endda hovedpersoner, der ikke kan overholde bare de ti bud. Kong David snuppede en anden mands kone – og fik endda hendes mand slået ihjel. Kong Salomon arrangerede ofre til andre guder for at glæde sine mange udenlandske og anderledes troende hustruer. De lyver, de stjæler, de misunder og de slår sandelig også ihjel. Måske når vi ikke helt de højder, for vi er trods alt ikke konger og har ikke deres magt til at gøre det forkerte, men vi overtræder konstant Guds bud på mange små måder i vores dagligdag. Og værst af alt ligger det også tit lidt tungt med det at elske vor næste som os selv. Alene det, at vi godt vil have defineret hvem vores næste er, er problematisk. Er det kun indfødte danskere for eksempel? Er det kun vores familie? Så er vi allerede ude på et skråplan i forhold til det alt omfattende og alle inkluderende: Du skal elske din næste som dig selv.

Men betyder det så noget i det hele taget? - for vi bliver jo retfærdiggjort ved troen og ikke ved vore gerninger. Ja, når Jesus har sagt til os, at det er det, vi skal gøre, så betyder det noget. Vi skal

overholde Guds bud OG tro på Jesus Kristus. Det er ikke et enten eller. Det er et både og. Der er nemlig forskel på bud. Der er dem, Gud har givet os, og dem, vi selv har fundet på. De ti bud har Gud givet os, og vi skal overholde dem. Kristne har alle dage lært de ti bud, og de står også i Luthers katekismus og er altså ikke ligegyldige, heller ikke for lutheranere og andre protestanter. Gud har givet os de bud, for at vi skal leve kærligt og retfærdigt med hinanden, få gode liv, og for at vi skal kende vejen til Ham. Det er, hvad vi skal lære vores børn, det er sådan kristne mennesker lever.

Når vi ser ud over vores samfund, så er det ikke særlig svært at se, at mange ikke lever efter Guds bud. Mange lader sig opluge af det verdslige samfund og lever, som om Gud slet ikke findes, andre lader hånt om alle etiske og moralske begreber og lyver og snyder sig gennem livet i evig søgen efter egen vinding og nydelse. Det er nemt at finde eksempler. Man kan bare se nyhederne eller læse en avis – eller se de reklamer, der er overalt i vores samfund både fysisk og digitalt. Mange af dem spiller netop på lysten til at få og have og nyde, også når vi burde sige nej tak. Men hvad samfundet gør bør aldrig være vores rettesnor. Vores rettesnor er, hvad Jesus siger til os, at vi skal gøre. For så gør vi Guds vilje. Vi kan ikke bruge som undskyldning for vores egen dårlige opførsel, at det gjorde alle de andre også. Den går ikke i skolegården, den går ikke overfor en dommer i en dansk retssal, og den går slet ikke på den yderste dag overfor Gud.

Det er sværere for en rig at komme i himmeriget end det er for en kamel at komme igennem et nåleøje. Vi er de rige, vi har meget gods, kommer vi mon igennem nåleøjet? Ja, hvis vi tror på Jesus Kristus og hans ord og følger ham, så gør vi. Vi må følge Jesus på hver vores egen måde, som vi nu kan og med de evner, vi blev givet. Vi skal huske Guds bud, men også vide, at Han er nådig og barmhjertig for sin søns Jesu Kristi skyld. Fuldkomne bliver vi vel ikke, men så lad os da være de ufuldkomne, som lever i troen, kærligheden til vor næste og med det håb, at vi trods alle fejl og mangler altid er og bliver Guds elskede børn i vor Herre Jesu Kristi navn. Amen.